

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 18ης Απριλίου 2007*

Στην υπόθεση T-195/05,

Deloitte Business Advisory NV, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους D. Van Heuven, S. Ronse και S. Logie,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από την L. Pignataro-Nolin και τον E. Manhaeve,

καθής,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως, αφενός, της αποφάσεως της Επιτροπής περί απορρίψεως της προσφοράς της Eurhet όσον αφορά τη δημόσια σύμβαση με τίτλο «Σύμβαση-πλαίσιο για την αξιολόγηση των τομέων πολιτικής της [Γενικής Διευθύνσεως “Υγεία και προστασία των καταναλωτών”], παρτίδα αριθ. 1 (δημόσια υγεία) — πρόσκληση υποβολής προσφορών SANCO/2004/01/041» και, αφετέρου, της αποφάσεως της Επιτροπής για την ανάθεση της εν λόγω συμβάσεως σε τρίτο,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, I. Wiszniewska-Białicka και E. Moavero Milanese, δικαστές,

γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 11ης Οκτωβρίου 2006,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- ¹ Η σύναψη δημοσίων συμβάσεων της Επιτροπής σχετικά με παροχή υπηρεσιών διέπεται από τις διατάξεις του τίτλου V του πρώτου μέρους του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1, στο εξής: δημοσιονομικός κανονισμός), καθώς και από τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού (ΕΕ L 357, σ. 1, στο εξής: κανόνες εφαρμογής).

2 Σύμφωνα με το άρθρο 89, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού:

«Όλες οι δημόσιες συμβάσεις που χρηματοδοτούνται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από τον προϋπολογισμό τηρούν τις αρχές της διαφάνειας, της αναλογικότητας, της ίσης μεταχείρισης και της μη διάκρισης.»

3 Σύμφωνα με το άρθρο 94 του δημοσιονομικού κανονισμού:

«Από την ανάθεση σύμβασης αποκλείονται οι υποψήφιοι ή προσφέροντες οι οποίοι, κατά τη διαδικασία σύναψης της εν λόγω σύμβασης:

α) τελούν υπό κατάσταση σύγκρουσης συμφερόντων [...].»

4 Σύμφωνα με το άρθρο 99 του δημοσιονομικού κανονισμού:

«Κατά τη διαδικασία σύναψης συμβάσεως, οι επαφές μεταξύ αναθέτουσας αρχής και υποψηφίων ή προσφερόντων γίνονται μόνον υπό συνθήκες που εξασφαλίζουν τη διαφάνεια και την ίση μεταχείριση. Οι επαφές αυτές δεν μπορούν να οδηγούν στη μεταβολή των όρων της σύμβασης ή των όρων της αρχικής προσφοράς.»

5 Το άρθρο 138 των κανόνων εφαρμογής ορίζει:

«1. Η ανάθεση μιας σύμβασης μπορεί να γίνει με δύο τρόπους:

- α) με μειοδοτικό διαγωνισμό, οπότε η σύμβαση κατακυρώνεται στην προσφορά που περιλαμβάνει την χαμηλότερη τιμή μεταξύ των κανονικών και σύμφωνων προσφορών που έχουν κατατεθεί·
- β) στον προσφέροντα που υπέβαλε την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά.

2. Πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά είναι εκείνη που παρουσιάζει την καλύτερη σχέση μεταξύ ποιότητας και τιμής, με κριτήρια δικαιολογούμενα από το αντικείμενο της σύμβασης, όπως είναι η προτεινόμενη τιμή, η τεχνική αξία, τα αισθητικά και λειτουργικά χαρακτηριστικά, τα περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά, το κόστος χρήσης, η προθεσμία εκτέλεσης ή παράδοσης, η εξυπηρέτηση μετά την πώληση και η τεχνική υποστήριξη [...]»

6 Σύμφωνα με το άρθρο 146, παράγραφος 3, των κανόνων εφαρμογής:

«Οι αιτήσεις συμμετοχής και οι προσφορές που δεν περιέχουν όλα τα ουσιώδη στοιχεία που απαιτούνται στα έγγραφα του διαγωνισμού ή που δεν ανταποκρίνονται στις ειδικές απαιτήσεις που καθορίζονται σ' αυτά απορρίπτονται.

Ωστόσο, η επιτροπή αξιολόγησης μπορεί να καλέσει τον υποψήφιο ή τον προσφέροντα να συμπληρώσει ή να επεξηγήσει τα υποβληθέντα δικαιολογητικά που έχουν σχέση με τα κριτήρια αποκλεισμού και επιλογής, και τούτο εντός προθεσμίας που καθορίζει η ίδια [...]»

7 Το άρθρο 147, παράγραφος 3, των κανόνων εφαρμογής ορίζει τα εξής:

«[...], η αναθέτουσα αρχή εκδίδει τη απόφασή της, η οποία περιλαμβάνει τουλάχιστον:

- α) την ονομασία και τη διεύθυνση της αναθέτουσας αρχής, το αντικείμενο και το ύψος της σύμβασης ή της σύμβασης-πλαisiού·
- β) το όνομα ή την επωνυμία των αποκλεισθέντων υποψηφίων ή προσφερόντων και την αιτιολόγηση του αποκλεισμού τους·
- γ) το όνομα ή την επωνυμία των υποψηφίων ή προσφερόντων που προκρίθηκαν για εξέταση και την αιτιολόγηση της πρόκρισής τους·
- δ) τους λόγους απόρριψης των προσφορών που εκρίθησαν υπερβολικά χαμηλές·
- ε) το όνομα ή την επωνυμία των επιλεγέντων υποψηφίων ή του επιλεγέντος αναδόχου και την αιτιολόγηση της επιλογής τους βάσει των ήδη καθορισμένων κριτηρίων επιλογής ή ανάθεσης, καθώς και, εφόσον είναι γνωστό, το τμήμα της σύμβασης ή της σύμβασης-πλαisiού που ο ανάδοχος προτίθεται να αναθέσει υπεργοληπτικά σε τρίτους·

στ) όσον αφορά τις διαδικασίες με διαπραγμάτευση, τις περιστάσεις κατά τα άρθρα 126, 127, 242, 244, 246 και 247 που τις δικαιολογούν

ζ) εφόσον συντρέχει περίπτωση, τους λόγους για τους οποίους η αναθέτουσα αρχή εγκατέλειψε την ανάθεση της σύμβασης.»

8 Το άρθρο 148, παράγραφος 3, των κανόνων εφαρμογής προβλέπει:

«Μετά την αποσφράγιση των προσφορών, και σε περίπτωση που μια προσφορά προκαλέσει αιτήματα αποσαφήνισης ή που πρόκειται να διορθωθούν προφανή ουσιώδη σφάλματα στο κείμενο της προσφοράς, η αναθέτουσα αρχή μπορεί να λάβει την πρωτοβουλία μιας επαφής με τον προσφέροντα, χωρίς η επαφή αυτή να μπορεί να οδηγήσει σε τροποποίηση του περιεχομένου της προσφοράς.»

Ιστορικό της διαφοράς

9 Στις 14 Δεκεμβρίου 2004, η Επιτροπή δημοσίευσε στο *Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ 2004, S 243) προκήρυξη διαγωνισμού για τη σύναψη συμβάσεως-πλαίσιου με τίτλο «Σύμβαση-πλαίσιο για την αξιολόγηση των τομέων πολιτικής της [Γενικής Διευθύνσεως “Υγεία και προστασία των καταναλωτών”], παρτίδα αριθ. 1 (δημόσια υγεία) — πρόσκληση υποβολής προσφορών SANCO/2004/01/041» (στο εξής: σύμβαση-πλαίσιο).

- 10 Από τα σημεία 7.1.3 και 7.1.4 της συγγραφής υποχρεώσεων σχετικά με τη διαδικασία υποβολής προσφορών (στο εξής: συγγραφή υποχρεώσεων) προκύπτει ότι η σύμβαση-πλαίσιο αφορά, ειδικότερα, την αξιολόγηση του προγράμματος κοινοτικής δράσεως στον τομέα της δημόσιας υγείας, όπως έχει καθοριστεί με την απόφαση 1786/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, για τη θέσπιση προγράμματος κοινοτικής δράσης στον τομέα της δημόσιας υγείας (2003-2008) (ΕΕ L 271, σ. 1).
- 11 Η συγγραφή υποχρεώσεων κατανέμει τις δράσεις που πρέπει να πραγματοποιηθούν σε εκτέλεση της συμβάσεως-πλαισίου σε δύο κύριες δράσεις. Η πρώτη (κύρια δράση αριθ. 1) συνίσταται στην πραγματοποίηση ορισμένων μελετών και στην παροχή ορισμένων υπηρεσιών με αντικείμενο την επινόηση και την προπαρασκευή κοινοτικών προγραμμάτων και πολιτικών, την εκ των προτέρων αξιολόγησή τους καθώς και την «οργάνωση δραστηριοτήτων αξιολογήσεως». Η δεύτερη δράση (κύρια δράση αριθ. 2) συνίσταται στην πραγματοποίηση ενδιάμεσων, τελικών και εκ των υστέρων αξιολογήσεων προγραμμάτων, πολιτικών και άλλων δραστηριοτήτων. Σύμφωνα με τη συγγραφή υποχρεώσεων, η σύμβαση-πλαίσιο πρέπει επίσης να επιτρέπει τη σύναψη ειδικών συμβάσεων, ανάλογα με τις ανάγκες της Επιτροπής. Η εν λόγω σύμβαση πρέπει να συναφθεί, καταρχήν, για περίοδο 24 μηνών, δυνάμει να παραταθεί, δύο φορές, πάντοτε για περίοδο 12 μηνών.
- 12 Εξάλλου, στη συγγραφή υποχρεώσεων ρητώς αναφέρονται διάφορες αιτίες αποκλεισμού υποψηφίων.
- 13 Μια από τις αιτίες αποκλεισμού, που μνημονεύεται στο σημείο 9.1.3 της συγγραφής υποχρεώσεων και αποτελεί επανάληψη του άρθρου 94 του δημοσιονομικού κανονισμού, έχει ως εξής:

«Από την ανάθεση σύμβασης αποκλείονται οι υποψήφιοι ή οι προσφέροντες οι οποίοι κατά τη διαδικασία σύναψης της εν λόγω σύμβασης:

α) τελούν υπό κατάσταση σύγκρουσης συμφερόντων [...]

- 14 Προκειμένου να υποβάλει προσφορά για την επίμαχη σύμβαση, η προσφεύγουσα, Deloitte Business Advisory NV, συνέστησε κοινοπρακτική ένωση με την London School of Hygiene and Tropical Medicine (Σχολή υγιεινής και τροπικής ιατρικής του Λονδίνου), τον Nederlandse Organisatie voor toegerast-natuurwetenschappelijk onderzoek (ολλανδικός οργανισμός για εφαρμοσμένη επιστημονική έρευνα, TNO) και το Istituto superiore di sanità (Ιταλικό ανώτατο ινστιτούτο υγείας), για την αξιολόγηση της ευρωπαϊκής δημόσιας υγείας (European Public Health Evaluation Task Force, στο εξής: Euphet), επικουρούμενη από άλλες οντότητες, όπως η Karolinska Institutet (Σουηδικό κέντρο έρευνας και ιατρικής εκπαίδευσης). Η προσφεύγουσα ενεργεί ως νόμιμος εκπρόσωπος αυτού του ομίλου.
- 15 Στις 10 Φεβρουαρίου 2005, η Euphet υπέβαλε προσφορά στην Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας προσκλήσεως υποβολής προσφορών. Η προσφορά της Euphet περιλαμβάνει μια παράγραφο με τίτλο «Ανεξαρτησία» (Indépendance) η οποία έχει ως εξής:

«Η Euphet αντιλαμβάνεται και αποδέχεται ότι καμιά από τις οργανώσεις αξιολογήσεως ή κανείς από τους εκπροσώπους τους δεν θα πρέπει να έχει την παραμικρή σύγκρουση συμφερόντων, πραγματική ή δυνητική, όσον αφορά την πραγμάτωση του έργου τους κατά την εκτέλεση της συμβάσεως-πλαisiού. Επιβεβαιώνουμε ότι όλοι οι συμμετέχοντες στην Euphet είναι εντελώς ανεξάρτητοι από την Επιτροπή και ότι δεν προβλέπουμε κανένα υφιστάμενο εν προκειμένω κίνδυνο. Εξάλλου, δεσμευόμεθα να διενεργήσουμε προηγούμενο λεπτομερή έλεγχο, στο πλαίσιο κάθε ειδικής συμβάσεως, προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι οι ομάδες που προτείνουμε θα σύγκεινται από μέλη που δύνανται να εργασθούν με πλήρη ανεξαρτησία και να παράσχουν αντικειμενική, προφανή και ανεξάρτητη αξιολόγηση. Αν, κατά την εκτέλεση των σχεδίων, ανακύψει το παραμικρό πρόβλημα που θα μπορούσε να έχει επιρροή σ' αυτή τη σημαντική αρχή, θα προβούμε στην άμεση ενημέρωση της Επιτροπής και θα αναζητήσουμε την εξεύρεση λύσεων σε συνεννόηση μ' αυτήν.»

- 16 Με έγγραφο της 22ας Απριλίου 2005, η Επιτροπή πληροφόρησε την Euphet ότι η προσφορά της είχε απορριφθεί, δεδομένου ότι η επιληφθείσα της συμβάσεως επιτροπή αξιολογήσεως είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι υφίσταντο εν προκειμένω κίνδυνοι συγκρούσεων συμφερόντων (στο εξής: απορριπτική απόφαση). Πράγματι, στην απορριπτική εκείνη απόφαση, η Επιτροπή επισημαίνει ότι:

«Η επιτροπή αξιολογήσεως εξέτασε τις προσφορές σχετικά με τυχόν συγκρούσεις συμφερόντων [...]. Η έννοια [της συγκρούσεως συμφερόντων] προσδιορίζεται στο προσχέδιο συμβάσεως που περιλαμβανόταν στον σχετικό με την πρόσκληση υποβολής προσφορών φάκελο. Ο ορισμός αυτός έχει ως εξής:

“Ο ανάδοχος θα λάβει όλα τα μέτρα που είναι αναγκαία για την πρόληψη οποιασδήποτε καταστάσεως δυναμένης να διακυβεύσει την αμερόληπτη και αντικειμενική εκτέλεση της συμβάσεως. Τέτοια σύγκρουση συμφερόντων θα ήταν δυνατό να υπάρξει, ιδίως, σε περίπτωση που θα υφίσταντο οικονομικά συμφέροντα, πολιτικές ή εθνικές συγγένειες, οικογενειακοί ή συναισθηματικοί δεσμοί ή ακόμα οποιοσδήποτε άλλος σημαντικός δεσμός κοινών συμφερόντων.”

Στο πλαίσιο μιας συμβάσεως θα ήταν δυνατόν να υπάρξει περίπτωση [συγκρούσεως συμφερόντων] εάν ο προσφέρων εμπλέκεται ή ενεπλάκη στη θέση σε εφαρμογή του προς αξιολόγηση αντικειμένου. Η κατάσταση αυτή θα μπορούσε να ωθήσει τον αξιολογητή να εκφέρει κρίση επί της δικής του εργασίας και θα δημιουργούσε έτσι τον υψηλό κίνδυνο η σύγκρουση συμφερόντων να επηρεάσει την αντικειμενικότητά του, πράγμα που αποτελεί ουσιώδη παράγοντα στο πλαίσιο της αξιολογήσεως. Η συγγραφή υποχρεώσεων υπογραμμίζει επίσης ότι σε όλες τις εκτιμήσεις πρέπει να διασφαλίζεται η αντικειμενικότητα.

Οι πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν σχετικά με την εμπλοκή των κυρίων εταιρών της Eurhet στις δραστηριότητες της Γενικής Διευθύνσεως (ΓΔ) «Υγεία και προστασία των καταναλωτών» έχουν ως εξής:

— η London School of Hygiene and Tropical Medicine έχει συνάψει πολλές συμβάσεις επιχορηγήσεως (ο κατάλογος μνημονεύει 14) με τη ΓΔ «Υγεία και προστασία των καταναλωτών» υγείας και της προστασίας των καταναλωτών].

- ο TNO έχει συνάψει πολλές συμβάσεις επιχορηγήσεως με τη ΓΔ «Υγεία και προστασία των καταναλωτών» στους τομείς της δημόσιας υγείας·

- το Istituto superiore di sanità έχει συνάψει σύμβαση επιχορηγήσεως με τη ΓΔ «Υγεία και προστασία των καταναλωτών» στον τομέα της δημόσιας υγείας, ενώ προβλέπεται ότι κατά τους επόμενους μήνες πρόκειται να υπογραφεί και άλλη σύμβαση·

- το Karolinska Institutet έχει συνάψει πολλές συμβάσεις επιχορηγήσεως με τη ΓΔ «Υγεία και προστασία των καταναλωτών» στον τομέα της δημόσιας υγείας.

Η επιτροπή αξιολογήσεως κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Eurhnet δεν αναγνωρίζει το γεγονός ότι ορισμένοι από τους εταίρους της, στο πλαίσιο αυτής της κοινοπρακτικής ενώσεως, εμπλέκονται, σε σημαντικό βαθμό, στην εφαρμογή του προγράμματος δημόσιας υγείας. Ενόψει του σημαντικού κινδύνου [συγκρούσεως συμφερόντων], θα ήταν αναγκαία λεπτομερής και συγκεκριμένη διασαφήνιση προκειμένου να καταστεί επαρκώς αντιληπτός ο τρόπος κατά τον οποίο το πρόβλημα [των συγκρούσεων συμφερόντων] θα μπορούσε να επιλυθεί ώστε να εξαλειφθούν οι κίνδυνοι. Παρ' όλ' αυτά, η προτεινόμενη προσέγγιση δεν είναι επαρκής και ο προσφέρων δεν παρέσχε καμιά ικανοποιητική διασφάλιση σχετικά με το ότι θα μπορούσε να αποφευχθεί οποιαδήποτε [σύγκρουση συμφερόντων].»

- 17 Πάντως, η Επιτροπή, στην απορριπτική της απόφαση, προσθέτει ότι δεν πρόκειται να υπογράψει τη σύμβαση-πλαίσιο με τον ανάδοχο της συμβάσεως πριν από την εκπνοή προθεσμίας δύο εβδομάδων.
- 18 Με έγγραφο της 3ης Μαΐου 2005, η Eurhnet αμφισβήτησε τη θέση της Επιτροπής, καλώντας, μεταξύ άλλων, την τελευταία να αντιδράσει σχετικώς πριν τις 4 Μαΐου 2005 και διευκρινίζοντας ότι, σε περίπτωση που δεν θα συνέβαινε κάτι τέτοιο, θα προσέφευγε στο Πρωτοδικείο.

- 19 Με τηλεομοιοτυπία της 4ης Μαΐου 2005, η Επιτροπή βεβαίωσε ότι είχε λάβει γνώση του εγγράφου της Eurhet, προσθέτοντας τα εξής:

«Δεδομένου ότι χρειαζόμαστε περισσότερο χρόνο για την εξέταση των επισημανθέντων με το έγγραφό σας προβλημάτων, δεν πρόκειται να προβούμε στην υπογραφή της συμβάσεως πριν από την εκπνοή συμπληρωματικής προθεσμίας δεκαπέντε ημερών που θα αρχίσει να τρέχει από την ημερομηνία αποστολής του εγγράφου αυτού.»

- 20 Με τηλεομοιοτυπία της 19ης Μαΐου 2005, η Επιτροπή απάντησε ότι ενέμενε στην απορριπτική της υποβληθείσας από την Eurhet προσφοράς θέσης της.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 21 Η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 19 Μαΐου 2005.

- 22 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την ίδια ημέρα, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων προκειμένου να επιτύχει, αφενός, την αναστολή εκτελέσεως της απορριπτικής αποφάσεως και της αποφάσεως περί αναθέσεως της συμβάσεως σε άλλον προσφέροντα (στο εξής: απόφαση περί αναθέσεως) και, αφετέρου, την απαγόρευση στην Επιτροπή, πρώτον, να κοινοποιήσει την απόφαση περί κατακυρώσεως στον ανάδοχο και, δεύτερον, να υπογράψει σχετική σύμβαση, και τούτο υπό την απειλή επιβολής χρηματικής ποινής 2,5 εκατομμυρίων ευρώ.

- 23 Με διάταξη της 26ης Μαΐου 2005, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου απαγόρευσε στην Επιτροπή να προβεί στην υπογραφή της συμβάσεως-πλαίσιου μέχρι την έκδοση διατάξεως αποφαινομένης οριστικώς επί της αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων.
- 24 Με διάταξη της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου απέρριψε την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 25 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.
- 26 Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικώς τις θέσεις τους και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 11ης Οκτωβρίου 2006.
- 27 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να κηρύξει την προσφυγή βάσιμη·
  - να ακυρώσει την απορριπτική απόφαση·
  - να ακυρώσει την απόφαση περί κατακυρώσεως·
  - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

28 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει το αίτημα της προσφεύγουσας αβάσιμο και να απορρίψει την προσφυγή·

- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

29 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, δύο λόγους ακυρώσεως, αντλούμενους, αντιστοίχως, από το ότι η Eurhet παρανόμως αποκλείστηκε από τη διαδικασία υποβολής προσφορών λόγω της υπάρξεως κινδύνου συγκρούσεως συμφερόντων και από το ότι παρανόμως στερήθηκε της δυνατότητας να παράσχει συμπληρωματικά στοιχεία σχετικά με τη σύγκρουση συμφερόντων.

Επί του πρώτου λόγου που αντλείται από τον παράνομο αποκλεισμό της Eurhet από τη διαδικασία υποβολής προσφορών λόγω της υπάρξεως κινδύνου συγκρούσεως συμφερόντων

30 Η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας σκοπεύει, κατ' ουσίαν, στο να καταδειχθεί, πρώτον, η ανυπαρξία αιτιολογίας στην απορριπτική απόφαση ως προς την ύπαρξη συγκρούσεως συμφερόντων, δεύτερον, η έλλειψη συγκρούσεως συμφερόντων και, τρίτον, η παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης καθώς και η παράβαση του άρθρου 138 των κανόνων εφαρμογής.

Επί της παραβάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογίας όσον αφορά την ύπαρξη συγκρούσεως συμφερόντων

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 31 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου της, που αντλείται από την παράβαση της γενικής υποχρεώσεως αιτιολογίας και του άρθρου 147, παράγραφος 3, των κανόνων εφαρμογής, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απορριπτική απόφαση είναι αιτιολογημένη όσον αφορά την ύπαρξη συγκρούσεως συμφερόντων κατά τρόπο εσφαλμένο και ανεπαρκή.
- 32 Η Επιτροπή έχει εσφαλμένα αιτιολογήσει την απορριπτική απόφασή της, και τούτο για τον λόγο ότι η επιτροπή αξιολογήσεως, ορισμένα αποσπάσματα της εκθέσεως της οποίας επαναλαμβάνονται στην απόφαση αυτή, κακώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Eurhet δεν παραδεχόταν ότι ορισμένοι από τους εταίρους της στο πλαίσιο αυτής της κοινοπρακτικής ενώσεως είχαν εμπλακεί σε σημαντικό βαθμό στην εφαρμογή του προγράμματος δημόσιας υγείας. Πράγματι, στην προσφορά της Eurhet σαφώς γινόταν μνεία για την εμπλοκή ορισμένων εταίρων σε εν εξελίξει δραστηριότητες της ΓΔ «Υγεία και προστασία των καταναλωτών».
- 33 Η Επιτροπή έχει επίσης αιτιολογήσει ανεπαρκώς την απορριπτική απόφασή της, και τούτο εφόσον ουδέποτε διευκρίνισε για ποιο λόγο η προτεινομένη από την Eurhet λύση ήταν ανεπαρκής και δεν παρείχε καμιά ικανοποιητική εγγύηση ότι θα μπορούσε να αποφευχθεί οποιαδήποτε σύγκρουση συμφερόντων. Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, μολονότι η πρόσκληση υποβολής προσφορών απαιτούσε έναν ελάχιστο αριθμό επτά εμπειρογνομόνων, η προσφορά της Eurhet περιελάμβανε 65 βιογραφικά, εκ των οποίων τα 45 προέρχονταν από πρόσωπα ουδεμία έχοντα σχέση με τους αναφερθέντες από την Επιτροπή οργανισμούς και, επομένως, ήταν πάντοτε δυνατή η εκπλήρωση των διαφόρων δράσεων χωρίς την πρόκληση συγκρούσεως συμφερόντων. Τα 20 πρόσωπα που παρουσιάζονταν να έχουν σχέσεις με τους αναφερθέντες από την Επιτροπή οργανισμούς θα έρχονταν αντιμέτωπα με σύγκρουση συμφερόντων μόνον εάν ανατίθενταν σ' αυτά δραστηριότητες του τύπου D της κύριας δράσης αριθ. 2, η οποία παρουσιάζει πολλαπλές πτυχές, πράγμα που επιτρέπει να ανατεθούν σ' αυτά πολλοί φάκελοι αξιολογήσεως χωρίς κανένα κίνδυνο συγκρούσεως συμφερόντων. Δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις επιλογής ήσαν ιδιαίτερα αυστηρές, η Eurhet επεδίωξε να συγκεντρώσει μεγάλο αριθμό εμπειρογνομόνων των οποίων η εμπειρία σε δραστηριότητες της ΓΔ «Υγεία

και προστασία των καταναλωτών» ήταν προφανής. Ως εκ τούτου, αναγκαία και ικανοποιητική προϋπόθεση ήταν να προταθεί ένας τρόπος διακανονισμού των συγκρούσεων συμφερόντων, προϋπόθεση την οποία η Eurhet πληρούσε εν προκειμένω.

- 34 Επικουρικώς, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι το γεγονός ότι ένας ή περισσότεροι από τους συμμετέχοντες στην Eurhet είχαν λάβει επιχορηγήσεις της Επιτροπής δεν μπορεί να θέτει εν αμφιβόλω την αντικειμενικότητά τους σε κάθε περίπτωση και ότι η Επιτροπή επικαλείται, για πρώτη φορά στο υπόμνημά της αντικρούσεως, αυτό το στοιχείο και το γεγονός ότι διάφοροι επιλεγέντες εμπειρογνώμονες είχαν λάβει επιχορηγήσεις από τη ΓΔ «Υγεία και προστασία των καταναλωτών».
- 35 Στην Επιτροπή εναπόκειται η προσκόμιση συγκεκριμένων αποδείξεων εάν ένας συγκεκριμένος προσφέρων βρίσκεται σε κατάσταση συγκρούσεως συμφερόντων και σε περίπτωση που τέτοιος κίνδυνος μπορούσε να δικαιολογήσει τον αποκλεισμό ενός προσφέροντος, *quod non*, η Επιτροπή οφείλει να το δηλώσει σαφώς στην προκήρυξη υποβολής προσφορών, οπότε οι κατ' αυτόν τον τρόπο ενημερωμένοι προσφέροντες μπορούν να λάβουν υπόψη αυτόν τον κίνδυνο όσον αφορά τη σύνθεση των ομάδων τους.
- 36 Η Επιτροπή αμφισβητεί, κατ' αρχάς, την αιτίαση κατά την οποία η απορριπτική απόφαση είναι κατά τρόπο εσφαλμένο αιτιολογημένη, και τούτο για τον λόγο ότι εκτιμά ότι ορθώς αυτή έκρινε ότι η Eurhet δεν παραδεχόταν το ότι ορισμένοι από τους εταίρους της είχαν εμπλακεί, σε σημαντικό βαθμό, στην εφαρμογή του προγράμματος δημόσιας υγείας περί του οποίου επρόκειτο εν προκειμένω. Πράγματι, μολοντί από τα βιογραφικά ορισμένων εταίρων της Eurhet προέκυπτε η συμμετοχή τους στην εφαρμογή του κοινοτικού προγράμματος δράσης στον τομέα της δημόσιας υγείας, η Eurhet δεν είχε θεωρήσει χρήσιμο να επισημάνει στην Επιτροπή τον δυνητικό κίνδυνο συγκρούσεως συμφερόντων όταν δήλωνε ότι:

«Επιβεβαιώνουμε το γεγονός ότι όλοι οι συμμετέχοντες στην Eurhet είναι απολύτως ανεξάρτητοι της Επιτροπής και δεν προβλέπουμε κανένα υφιστάμενο, εν προκειμένω, κίνδυνο.»

- 37 Εξάλλου, ο λόγος αποκλεισμού που είχε σχέση με τη σύγκρουση συμφερόντων, όπως μνημονεύεται στο άρθρο 94 του δημοσιονομικού κανονισμού και επαναλαμβάνεται στο σημείο 9.1.3 της συγγραφής υποχρεώσεων, είχε ηθελημένα συνταχθεί από την Επιτροπή κατά τρόπο γενικό, και τούτο επειδή η αξιολόγηση της υπάρξεως συγκρούσεως συμφερόντων συνεπαγόταν κατ' ανάγκη συγκεκριμένη εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής εξέταση με βάση τα στοιχεία του φακέλου.
- 38 Εν συνεχεία, η Επιτροπή θεωρεί ότι έχει επαρκώς εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους εκτιμούσε ότι υφίστατο σύγκρουση συμφερόντων καθόσον αφορά την Eurhet. Το εν λόγω κοινοτικό όργανο προσθέτει ότι το έγγραφο του της 19ης Μαΐου 2005 δεν αποτελεί εκ των υστέρων αιτιολόγηση αλλά απάντηση στα επιχειρήματα που προβάλλονται στο λεπτομερές έγγραφο των δικηγόρων της Eurhet, με ημερομηνία 3 Μαΐου 2005. Ως εκ τούτου, η τελευταία γνωρίζει επαρκώς τους λόγους της απορριπτικής αποφάσεως.
- 39 Τέλος, η Επιτροπή απορρίπτει τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι ήταν πάντοτε δυνατή η εκτέλεση συγκεκριμένων πτυχών του έργου αξιολογήσεως χωρίς κίνδυνο συγκρούσεως συμφερόντων, και τούτο εφόσον η προσφορά περιελάμβανε 65 βιογραφικά, εκ των οποίων τα 45 προέρχονταν από πρόσωπα ουδεμία έχοντα σχέση με τους εταίρους της Eurhet ως προς τους οποίους η Επιτροπή είχε διαπιστώσει την ύπαρξη συγκρούσεως συμφερόντων. Πράγματι, δεν έχουν όλοι οι προταθέντες από την Eurhet εμπειρογνώμονες το ίδιο ειδικό βάρος και, στο πλαίσιο της προσφοράς της, η Eurhet κατατάσσει τους εμπειρογνώμονές της ανάλογα με την εμπειρία τους στους τομείς «Αξιολόγηση» και «Δημόσια υγεία». Επί της βάσεως αυτής θα καταρτιζόταν βαθμολογία κλιμακούμενη από Α έως D. Από την ανάλυση των προσόντων των προταθέντων από την Eurhet εμπειρογνώμωνων καταδεικνύεται ότι η πλειονότητα αυτών που έχουν την υψηλότερη βαθμολογία και ως προς τους οποίους θα μπορούσε να υποτεθεί ότι διαδραματίζουν τον σημαντικότερο ρόλο όσον αφορά τη συγκεκριμένη εκτέλεση των σχετικών με το έργο αξιολογήσεως καθηκόντων, έχουν σχέση με τους οργανισμούς που ελάμβαναν σημαντικές επιχορηγήσεις της Επιτροπής για την υλοποίηση δράσεων όσον αφορά το σχετικό με τη δημόσια υγεία κοινοτικό πρόγραμμα. Κάθε εταίρος της κοινοπρακτικής ενώσεως αποτελεί επίσης μέρος της επιτροπής συμβάσεων που μεριμνά για την εκτέλεση της σχετικής συμβάσεως. Εξάλλου, η προσφεύγουσα επεδίωξε να δημιουργήσει ομοιογενή ομάδα και θα ήταν ελάχιστα πειστικό να έχουν αυτές οι οργανώσεις ή εμπειρογνώμονες παραμεριστεί από την εκτέλεση ορισμένων έργων, και τούτο ανεξαρτήτως των συνεπειών που κάτι τέτοιο θα είχε επί της ποιότητας της εκτελεστέας εργασίας.

- 40 Εξάλλου, η Επιτροπή αμφισβητεί το επιχείρημα κατά το οποίο όφειλε αυτή να είχε ρητώς μνημονεύσει τον «κίνδυνο συγκρούσεως συμφερόντων», ως ειδικό λόγο αποκλεισμού, στη συγγραφή υποχρεώσεων, καθώς στέρησε έτσι την Eurhet από τη δυνατότητα να λάβει υπόψη τον κίνδυνο αυτόν.
- 41 Πρώτον, οι λόγοι αποκλεισμού αναφέρονται κατά τρόπο περιοριστικό στα άρθρα 93 και 94 του δημοσιονομικού κανονισμού, ενώ η περίπτωση συγκρούσεως συμφερόντων μνημονεύεται στο άρθρο 94 και επαναλαμβάνεται κατά γράμμα στη συγγραφή υποχρεώσεων.
- 42 Δεύτερον, η Eurhet ήταν άριστα ενημερωμένη σχετικά με την προβληματική των συγκρούσεως συμφερόντων όταν συνέτασσε την προσφορά της εφόσον δήλωνε σ' αυτήν: «Η Eurhet κατανοεί και αποδέχεται ότι κανένας από τους οργανισμούς αξιολογήσεως ή ουδείς εκ των εκπροσώπων τους δεν [πρέπει] να έχει την παραμικρή, πραγματική ή δυνητική, σύγκρουση συμφερόντων κατά την εκτέλεση του έργου του, κατ' εφαρμογήν της συμβάσεως-πλαίσιου.» Παρ' όλ' αυτά, έχοντας συνείδηση του γεγονότος ότι κίνδυνος συγκρούσεως συμφερόντων, όχι μόνο πραγματικός αλλά και δυνητικός, ήταν ασύμβατος με την εκτέλεση των σχετικών με την αξιολόγηση καθηκόντων που εμπίπτουν στη σύμβαση-πλαίσιο, η Eurhet βεβαιώνει, στην προσφορά της:

«Επιβεβαιώνουμε ότι όλοι οι συμμετέχοντες στην Eurhet είναι παντελώς ανεξάρτητοι της Επιτροπής και ότι δεν προβλέπουμε κανένα υφιστάμενο εν προκειμένω κίνδυνο.»

- 43 Τρίτον, η προσφεύγουσα παραδέχεται, στο υπόμνημά της απαντήσεως, την ύπαρξη προβλήματος συγκρούσεως συμφερόντων όταν οι οργανισμοί συμμετέχουν στην αξιολόγηση κοινοτικής πολιτικής στο πλαίσιο της οποίας έχουν λάβει επιχορηγήσεις, δηλώνοντας ότι «είναι πρόδηλο ότι ένας εταίρος ή εμπειρογνώμων αυτού του συνεργάτη δεν μπορεί να συμμετέχει στην αξιολόγηση φακέλου στο πλαίσιο της οποίας αυτός ο ίδιος ο εταίρος έχει τύχει επιχορηγήσεως». Σχετικώς, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι όλοι οι εταίροι της εν λόγω κοινοπρακτικής ενώσεως καθώς και διάφοροι προσκληθέντες εμπειρογνώμονες ελάμβαναν επιχορηγήσεις από τη ΓΔ «Υγεία και προστασία των καταναλωτών» για την πραγματοποίηση ορισμένων δράσεων σε εκτέλεση του κοινοτικού προγράμματος δημόσιας υγείας.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 44 Πρέπει, προκαταρκτικώς, να επισημανθεί ότι τα επιχειρήματα σχετικά με την προβαλλόμενη ως εσφαλμένη και ανεπαρκή αιτιολογία της απορριπτικής αποφάσεως περιορίζονται, κατ' ουσίαν, σε ένα επιχείρημα σχετικά με εκ μέρους της Επιτροπής πλάνη εκτιμήσεως καθώς και στο αβάσιμο της απορριπτικής αποφάσεως. Ως εκ τούτου, τα ερωτήματα αυτά δεν εμπίπτουν στην ανάλυση της υποχρέωσης αιτιολογίας που επιβάλλεται στην Επιτροπή αλλά στην επί της ουσίας ανάλυση της απορριπτικής αποφάσεως και, επομένως, θα αντιμετωπιστούν στο πλαίσιο της αναλύσεως του δευτέρου σκέλους του παρόντος λόγου. Τα ανωτέρω παρατεθέντα επιχειρήματα θα αναλυθούν στο πλαίσιο του παρόντος σκέλους μόνο στο μέτρο που μπορούν εξ αντικειμένου να καταστούν αντιληπτά ως αντλούμενα από την παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.
- 45 Επιβάλλεται, συναφώς, να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η υποχρέωση αιτιολογήσεως εξαρτάται από τη φύση της επίμαχης πράξεως και από το πλαίσιο εντός του οποίου έχει αυτή εκδοθεί. Από την αιτιολογία πρέπει να καταφαίνεται κατά τρόπο σαφή και μη επιδεχόμενο παρερμηνεία η συλλογιστική του οργάνου, κατά τρόπο ώστε, αφενός, να καταστεί δυνατό στους ενδιαφερομένους να γνωρίσουν τη δικαιολόγηση του ληφθέντος μέτρου ώστε να μπορέσουν να προασπίσουν τα δικαιώματά τους και να ελέγξουν αν η απόφαση είναι βάσιμη και, αφετέρου, να καταστήσουν δυνατή στον κοινοτικό δικαστή την άσκηση του ελέγχου του νομιμότητας (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 1990, C-350/88, Delacre κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-395, σκέψεις 15 και 16, και του Πρωτοδικείου της 9ης Απριλίου 2003, T-217/01, Forum des migrants κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-1563, σκέψη 68).
- 46 Όσον αφορά την υπό κρίση υπόθεση, στην απορριπτική απόφαση ρητώς δηλώνεται ότι ο αποκλεισμός της προσφοράς της Eurheth αιτιολογείται από την ύπαρξη κινδύνου συγκρούσεως συμφερόντων συνδεομένου, αφενός, με τις επιχορηγήσεις προς τα κύρια μέλη της Eurheth και, αφετέρου, με το ανεπαρκές των δοθεισών από την Eurheth επί του σημείου αυτού εγγυήσεων.

- 47 Επομένως, από την απορριπτική απόφαση προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη επιδεχόμενο παρερμηνεία η συλλογιστική της Επιτροπής, πράγμα που, έτσι, επιτρέπει, αφενός, στους ενδιαφερομένους να γνωρίσουν τη δικαιολόγηση του ληφθέντος μέτρου ώστε να μπορέσουν να προασπίσουν τα δικαιώματά τους και να ελέγξουν εάν η απόφαση είναι ή όχι βάσιμη και, αφετέρου, στο Πρωτοδικείο να ασκήσει τον έλεγχο του νομιμότητας.
- 48 Επομένως, η αντλούμενη από την έλλειψη αιτιολογίας της απορριπτικής αποφάσεως επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Ως εκ τούτου, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί της ανυπαρξίας συγκρούσεως συμφερόντων

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 49 Στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου της, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή το ότι παρέβη το άρθρο 94 του δημοσιονομικού κανονισμού και τις διατάξεις της διαδικασίας υποβολής προσφορών.
- 50 Πρώτον, η Eurhet δεν θα μπορούσε να αποκλεισθεί από τη διαδικασία υποβολής προσφορών λόγω απλώς και μόνον της υπάρξεως κινδύνου συγκρούσεως συμφερόντων. Βεβαίως, το άρθρο 9.1.3 της συγγραφής υποχρεώσεων προβλέπει ότι η σύμβαση δεν είναι δυνατό να κατακυρωθεί σε υποψηφίους ή σε προσφέροντες που θα ήταν δυνατό να βρεθούν σε κατάσταση συγκρούσεως συμφερόντων κατά τη διάρκεια της διαδικασίας κατακυρώσεως της συμβάσεως, πλην όμως η έννοια της συγκρούσεως συμφερόντων δεν ορίζεται, παρ' όλ' αυτά, ούτε στην πρόσκληση υποβολής προσφορών ούτε στο άρθρο 94 του δημοσιονομικού κανονισμού.

- 51 Δυνάμει του άρθρου Π.3.1 της συμβάσεως-πλαisiού, η απλή σύγκρουση συμφερόντων και, κατά μείζονα λόγο, ο κίνδυνος συγκρούσεως συμφερόντων δεν αποτελούν, αυτοί καθ' εαυτοί, λόγους αποκλεισμού. Αρκεί να λάβει ο ενδιαφερόμενος τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να αποφευχθεί οποιαδήποτε σύγκρουση συμφερόντων ή οι συνέπειές της. Εξάλλου, το εν λόγω άρθρο προβλέπει μηχανισμό διακανονισμού των συγκρούσεων συμφερόντων που είναι δυνατό να προκύψουν κατά τη διάρκεια εκτελέσεως των συμβάσεων. Επομένως, η Επιτροπή έχει προβλέψει τον κίνδυνο συγκρούσεως συμφερόντων στο πλαίσιο της συμβάσεως, οπότε η ύπαρξη τέτοιου κινδύνου δεν μπορεί να δικαιολογήσει αποκλεισμό.
- 52 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η λύση που πρότεινε η Eurhet υπερέβαινε σαφώς τις απαιτήσεις του σχεδίου συμβάσεως-πλαisiού καθώς προτεινόταν όχι μόνο εκ των υστέρων λύση, δηλαδή κατά τη διάρκεια εκτελέσεως κάθε ειδικής επί μέρους συμβάσεως, αλλά και εκ των προτέρων έλεγχος, δηλαδή ήδη από το στάδιο της καταρτίσεως του φακέλου υποψηφιότητας, ανάλογα με τη φύση και το αντικείμενο των ειδικών επί μέρους συμβάσεων. Μια τέτοια προσέγγιση επιτρέπει τη μείωση στο ελάχιστο του κινδύνου επελεύσεως συγκρούσεως συμφερόντων κατά την εκτέλεση συγκεκριμένης δράσεως. Έτσι, η ανεξαρτησία του προσωπικού της Eurhet διασφαλίζεται στο έγγραφο που συνοδεύει την προσφορά, της 10ης Φεβρουαρίου 2005, της Eurhet προς την Επιτροπή.
- 53 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να απαιτήσει περισσότερα από την Eurhet, και τούτο για τον πρόσθετο λόγο ότι κατά την ημέρα καταθέσεως του δικογράφου της προσφυγής το συγκεκριμένο περιεχόμενο των ειδικών επί μέρους συμβάσεων δεν ήταν ακόμη γνωστό. Επομένως, η Επιτροπή δεν μπορούσε να αποκλείσει την Eurhet χωρίς να έχει λεπτομερή γνώση του περιεχομένου των προς σύναψη ειδικών συμβάσεων. Αν η Επιτροπή επιθυμούσε να μπορεί να αποκλείσει ένα προσφεύγοντα λόγω συγκρούσεως συμφερόντων, όφειλε να το έχει διασαφηνίσει στη συγγραφή υποχρεώσεων.
- 54 Εξάλλου, κανένα από τα έγγραφα της προσκλήσεως υποβολής προσφορών δεν προβλέπει ρητώς λόγο αποκλεισμού προσφέροντος του οποίου ένα ή περισσότερα μέλη έχουν σχέση με εν εξελίξει σχέδια της ΓΔ «Υγεία και προστασία των καταναλωτών», δοθέντος ότι ένας τέτοιος λόγος αποκλεισμού δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη εφόσον ούτε μνημονεύεται στο άρθρο 94 του δημοσιονομικού κανονισμού ούτε προβλέπεται από τη νομολογία.

- 55 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι επιβάλλεται, όπως έκρινε και ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου στη διάταξη του της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, να γίνει διάκριση μεταξύ της περιπτώσεως κατά την οποία οι προσφέροντες βρίσκονται «επ' ευκαιρία της διαδικασίας ενάρξεως [μιας συμβάσεως] σε κατάσταση συγκρούσεως συμφερόντων», πράγμα που δικαιολογεί τον αποκλεισμό τους δυνάμει του άρθρου 94 του δημοσιονομικού κανονισμού και της περιπτώσεως υπάρξεως κινδύνου συγκρούσεως συμφερόντων που έχει εν προκειμένω ληφθεί υπόψη από την Επιτροπή για τη δικαιολόγηση του αποκλεισμού. Στηριζόμενη στο σημείο 88 της διατάξεως αυτής, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι στο Πρωτοδικείο εναπόκειται ο προσδιορισμός του βαθμού βεβαιότητας που είναι αναγκαίος για τη δικαιολόγηση αποκλεισμού από τη διαδικασία υποβολής προσφορών καθώς και του περιθωρίου αξιολογήσεως που διαθέτει η Επιτροπή όσον αφορά τη διαπίστωση της υπάρξεως τέτοιου κινδύνου συγκρούσεως συμφερόντων. Η Επιτροπή δύναται και οφείλει να αποκλείσει ένα προσφέροντα μόνο όταν διαπιστώνει πραγματική σύγκρουση συμφερόντων.
- 56 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν προέβη σε συγκεκριμένο έλεγχο της προσφοράς της Eurhet.
- 57 Η ίδια επικαλείται συναφώς τη νομολογία κατά την οποία απαγορεύεται ο κατά τρόπο αφηρημένο αποκλεισμός ενός προσφέροντος ανεξαρτήτως οποιουδήποτε συγκεκριμένου ελέγχου συγκρούσεως συμφερόντων (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 3ης Μαρτίου 2005, C-21/03 και C-34/03, Fabricom, Συλλογή 2005, σ. I-1559 και του Πρωτοδικείου της 17ης Μαρτίου 2005, T-160/03, AFCon Management Consultants κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-981, σκέψεις 75 έως 78).
- 58 Η Επιτροπή αμφισβητεί το επιχείρημα σχετικά με τον αποκλεισμό της Eurhet από τη διαδικασία υποβολής προσφορών για τον λόγο αποκλειστικώς και μόνον ότι υφίσταται κίνδυνος συγκρούσεως συμφερόντων.
- 59 Πρώτ' απ' όλα, το εν λόγω κοινοτικό όργανο υποστηρίζει ότι οι διατάξεις του άρθρου 94 του δημοσιονομικού κανονισμού, που επαναλαμβάνονται στο σημείο 9.1.3 της συγγραφής υποχρεώσεων, προβλέπουν τον αποκλεισμό των προσφερόντων οι οποίοι «κατά τη διαδικασία σύναψης» μιας συμβάσεως τελούν υπό

«κατάσταση συγκρούσεως συμφερόντων». Οι διατάξεις αυτές αφορούν, ιδίως, τους κινδύνους συγκρούσεως συμφερόντων που υφίστανται ήδη κατά το στάδιο της διαδικασίας συνάψεως της συμβάσεως και μπορούν να επηρεάσουν την εκτέλεσή της. Ως εκ τούτου, η ύπαρξη συγκρούσεως συμφερόντων πριν την κατακύρωση της συμβάσεως θα αποτελούσε λόγο απορρίψεως της προσφοράς. Το αντίθετο θα συνέβαινε εάν μια σύγκρουση συμφερόντων η οποία δεν υφίστατο κατά την κατακύρωση της συμβάσεως σημειωνόταν κατά τη διάρκεια της εκτελέσεως αυτής. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, θα προβλεπόταν συμβατική διάταξη προκειμένου να εξουδετερωθούν ενδεχόμενες συγκρούσεις συμφερόντων. Πραγματικός κίνδυνος συγκρούσεως συμφερόντων που ήδη υφίσταται κατά τη φάση της κατακύρωσεως θα αποτελούσε θεμιτό λόγο αποκλεισμού από τη σύμβαση δυνάμει του άρθρου 94 του δημοσιονομικού κανονισμού. Η διαπίστωση της υπάρξεως σοβαρού κινδύνου δημιουργίας καταστάσεως συγκρούσεως συμφερόντων «στο μέλλον» (κατά χρονικό σημείο της εκτελέσεως της συμβάσεως) θα αποτελούσε «υφιστάμενη» σύγκρουση συμφερόντων στο πλαίσιο της αναθέσεως της συμβάσεως.

- 60 Εν συνεχεία, μολονότι η πρόσκληση υποβολής προσφορών δεν επιβάλλει στους προσφέροντες την υποχρέωση να συμπεριλάβουν εξ αρχής στην προσφορά τους πρόταση διορθωτικών των συγκρούσεων συμφερόντων για λήψη μέτρων, η παράλειψη αυτή εξηγείται από το ίδιο το γεγονός ότι διαπίστωση συγκρούσεως συμφερόντων, πριν από την κατακύρωση συμβάσεως, θα συνεπαγόταν τον αποκλεισμό, δυνάμει του άρθρου 9.1.3 της συγγραφής υποχρεώσεων, και του άρθρου 94 του δημοσιονομικού κανονισμού της οικείας προσφοράς.
- 61 Τέλος, ο κίνδυνος συγκρούσεως συμφερόντων, όσον αφορά την Eurhet, δεν απαιτεί καμιά προηγούμενη γνώση του ακριβούς περιεχομένου των ειδικών επί μέρους συμβάσεων που έπονται της συμβάσεως-πλαisiού. Αρκεί η διαπίστωση ότι, ενόψει του ίδιου του αντικειμένου της συμβάσεως-πλαisiού, είναι δυνατό να προκύψουν σοβαρές αμφιβολίες ως προς την αντικειμενικότητα και την αμεροληψία της Eurhet κατά την εκτέλεση του έργου που πρόκειται να της ανατεθεί.
- 62 Προκειμένου περί του επιχειρήματος που αντλείται από την ανυπαρξία συγκεκριμένου ελέγχου της προσφοράς της Eurhet, η Επιτροπή απαντά ότι η επιτροπή αξιολογήσεως ερεύνησε εν προκειμένω, κατά τρόπο συγκεκριμένο, αν υφίστατο σύγκρουση συμφερόντων. Κατά την εξέταση αυτή διαπίστωσε ότι όλοι οι συμμετέχοντες στην κοινοπρακτική ένωση καθώς και μερικοί εμπειρογνώμονες που είχαν κληθεί λάμβαναν επιχορηγήσεις από τη ΓΔ «Υγεία και προστασία των καταναλωτών» όσον αφορά την υλοποίηση ορισμένων δράσεων κατ' εφαρμογήν

του προγράμματος δημόσιας υγείας. Η συμμετοχή σ' αυτούς τους οργανισμούς για την πραγματοποίηση του αντικείμενου της αξιολογήσεως θα μπορούσε να τις ωθήσει, στο πλαίσιο ενδιάμεσης εκ των υστέρων αξιολογήσεως, στο να προβούν σε αξιολόγηση της δικής τους εργασίας, πράγμα που θα διακύβευε την αντικειμενικότητα και την αμεροληψία τους. Εξάλλου, στο πλαίσιο μιας εκ των προτέρων αξιολογήσεως, θα υφίστατο επίσης κίνδυνος συγκρούσεως συμφερόντων, εφόσον οι οργανισμοί που λαμβάνουν τακτικώς επιχορηγήσεις για εκτέλεση ορισμένων προγραμμάτων θα μπορούσαν να επηρεάσουν τη μεταγενέστερη εξέλιξη και τον προσανατολισμό αυτών των προγραμμάτων.

- 63 Η Επιτροπή αποκρούει την ιδέα ότι θα μπορούσε να υφίσταται εν προκειμένω σύγκρουση συμφερόντων μόνο κατά τη διάρκεια ενδιαμέσων και εκ των υστέρων αξιολογήσεων κατ' ιδίαν προγραμμάτων. Πράγματι, δεδομένου ότι οι εκ των προτέρων αξιολογήσεις έχουν ως αντικείμενο τη στήριξη και τον προσανατολισμό της μελλοντικής πολιτικής της Επιτροπής σχετικά με τη δημόσια υγεία, οι λαμβάνοντες τακτικώς επιχορηγήσεις οργανισμοί θα είχαν την τάση, κατά τον καθορισμό των βασικών στόχων ενός μελλοντικού προγράμματος δράσης, να ευνοούν τα δικά τους συμφέροντα.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 64 Η απορριπτική της προσφοράς της Eurhet απόφαση αιτιολογήθηκε από τον επισημανθέντα όσον αφορά την προσφέρουσα κίνδυνο συγκρούσεως συμφερόντων λόγω της μη εκ μέρους αυτής παραδοχής της υπάρξεως τέτοιου κινδύνου και από την ανυπαρξία, στο πλαίσιο της προσφοράς, συγκεκριμένων προτάσεων επιτροπών την εξάλειψή του. Έτσι, πρέπει, κατ' αρχάς, να διευκρινιστεί, αφενός, εάν η Επιτροπή δικαιούνταν να αναφερθεί στην ύπαρξη κινδύνου συγκρούσεως συμφερόντων προκειμένου να απορρίψει την προσφορά της Eurhet και, αφετέρου, εάν η ύπαρξη ακριβώς του εν λόγω κινδύνου είναι αυτή που την ώθησε, στην πραγματικότητα, στο να λάβει την απορριπτική απόφαση. Στη συνέχεια, θα πρέπει να εξεταστεί εάν η Επιτροπή εγκύρως θεώρησε ότι υφίστατο, πράγματι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, ο επικαλούμενος κίνδυνος συγκρούσεως συμφερόντων.
- 65 Νομική βάση της απορριπτικής αποφάσεως αποτελεί το άρθρο 94 του δημοσιονομικού κανονισμού, που επαναλαμβάνεται στο σημείο 9.1.3 της συγγραφής

υποχρεώσεων, όπου προβλέπεται ο αποκλεισμός από τη φάση κατακυρώσεως μιας συμβάσεως των προσφερόντων οι οποίοι «κατά τη διαδικασία σύναψης» τελούν υπό «κατάσταση συγκρούσεως συμφερόντων». Εξάλλου, στην απορριπτική απόφαση προτείνεται ως ορισμός της συγκρούσεως συμφερόντων το κείμενο του άρθρου II.3.1 της συμβάσεως-πλαisiού, όπου ορίζεται ότι: «Ο ανάδοχος λαμβάνει όλα τα μέτρα που είναι αναγκαία προκειμένου να προληφθεί οποιαδήποτε κατάσταση που είναι δυνατό να διακυβεύσει την αμερόληπτη και αντικειμενική εκτέλεση της συμβάσεως. Τέτοια σύγκρουση συμφερόντων θα μπορούσε να ανακύψει, ιδίως, στην περίπτωση υπάρξεως οικονομικών συμφερόντων, πολιτικών ή εθνικών συγγενειών, οικογενειακών ή συναισθηματικών δεσμών, ή ακόμη οποιοδήποτε σημαντικού δεσμού κινών συμφερόντων.» Το άρθρο II.3.1 προβλέπει επίσης ότι «ο ανάδοχος εγγυάται ότι το προσωπικό του, η διοικητική επιτροπή του και οι διευθύνοντές του δεν τελούν σε κατάσταση δυνάμενη να δημιουργήσει σύγκρουση συμφερόντων».

66 Το άρθρο 94 του δημοσιονομικού κανονισμού εφαρμόζεται, σύμφωνα με το ίδιο του το κείμενο, επί όλων των δημοσίων συμβάσεων που χρηματοδοτούνται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από τον προϋπολογισμό των Κοινοτήτων. Επομένως, δεν γίνεται διάκριση ανάλογα με το εάν η σχετική διαδικασία σύναψης αφορά σύμβαση-πλαίσιο ή άλλο τύπο συμβάσεως.

67 Παρ' όλ' αυτά, η διάταξη αυτή επιτρέπει τον αποκλεισμό ενός προσφέροντος από τη διαδικασία σύναψης μόνον εφόσον η σύγκρουση συμφερόντων που μνημονεύει είναι πραγματική και όχι υποθετική. Τούτο δε σημαίνει ότι κίνδυνος συγκρούσεως συμφερόντων δεν αρκεί για τον αποκλεισμό μιας προσφοράς. Πράγματι, κατ' αρχήν, μόνον κατά την εκτέλεση της συμβάσεως θα μπορεί να συγκεκριμενοποιηθεί μια σύγκρουση συμφερόντων. Πριν από τη σύναψη της συμβάσεως, η σύγκρουση συμφερόντων δεν μπορεί παρά να είναι δυνητική, το δε άρθρο 94 του δημοσιονομικού κανονισμού συνεπάγεται, όπως είναι επόμενο, συλλογιστική με βάση κίνδυνο. Αυτός ο κίνδυνος πρέπει να είναι πράγματι διαπιστωμένος, κατόπιν συγκεκριμένης αξιολογήσεως της προσφοράς και της καταστάσεως του προσφέροντος, ώστε να είναι δυνατό ο τελευταίος να αποκλειστεί από τη διαδικασία. Σχετικώς, απλό ενδεχόμενο συγκρούσεως συμφερόντων δεν είναι αρκετό.

68 Επομένως, στο πλαίσιο μιας διαδικασίας κατακυρώσεως συμβάσεως-πλαisiού, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ότι ειδικές επί μέρους συμβάσεις, των οποίων η σύναψη θα έχει ως αποτέλεσμα τον έλεγχο της μη υπάρξεως κινδύνου συγκρούσεως συμφερόντων, θα πρέπει, κατ' αρχήν, να λαμβάνουν χώρα πριν ανατεθεί στον

ανάδοχο της συμβάσεως-πλαίσιου η εκτέλεση συγκεκριμένων δράσεων. Έτσι, σε ανάλογη περίπτωση, ο κίνδυνος της υπάρξεως καταστάσεως συγκρούσεως συμφερόντων πρέπει να λαμβάνεται υπόψη μόνο εφόσον υφίστανται συγκεκριμένες περιστάσεις που εμποδίζουν τον προσφέροντα να αποφύγει τον κίνδυνο μεροληπτικής στάσεως κατά την εκτέλεση του μεγαλύτερου μέρους των εμπιπτουσών στη σύμβαση-πλαίσιο δράσεων.

- 69 Επομένως, εν προκειμένω, ορθώς η απορριπτική απόφαση αφορούσε μια πραγματική και όχι υποθετική κατάσταση συγκρούσεως συμφερόντων, ενώ η ύπαρξη ακριβώς της εν λόγω καταστάσεως είναι αυτό που ώθησε την Επιτροπή στο να λάβει την απόφαση αυτή.
- 70 Πράγματι, όπως έχει αναφερθεί στην ανωτέρω σκέψη 16, στην απορριπτική απόφαση επισημαίνεται ότι οι κύριοι εταίροι της Eurhet έχουν εμπλακεί σε δραστηριότητες της ΓΔ «Υγεία και προστασία των καταναλωτών», ιδίως επειδή έχουν μετάρχει σε πολλές συμβάσεις επιχορηγήσεως στον εν λόγω τομέα καθώς και σ' αυτόν της δημόσιας υγείας, και τούτο εφόσον η Eurhet δεν αναγνωρίζει την εμπλοκή των μελών της στην εφαρμογή του προγράμματος δημόσιας υγείας.
- 71 Η Επιτροπή έχει επίσης ισχυριστεί, χωρίς να έχει αντικρουστεί επί του σημείου αυτού, ότι οι προταθέντες από την Eurhet πλέον πεπειραμένοι εμπειρογνώμονες συνδέονταν στην πλειονότητά τους με οργανισμούς έχοντες λάβει σημαντικές επιχορηγήσεις της Επιτροπής για την υλοποίηση δράσεων σχετικών με το αφορών τη δημόσια υγεία κοινοτικό πρόγραμμα.
- 72 Καταλήγοντας, επί της βάσεως αυτής, τόσο με την απορριπτική απόφαση όσο και με το επιβεβαιωτικό έγγραφο της 19ης Μαΐου 2005, στο συμπέρασμα της υπάρξεως κινδύνου συγκρούσεως συμφερόντων, χαρακτηριζομένου ως «μεγάλου», η Επιτροπή θεώρησε, έτσι, ότι υφίστατο, κατ' αρχήν, κατάσταση συγκρούσεως συμφερόντων ήδη από το στάδιο της διαδικασίας συνάψεως της συμβάσεως, έστω και αν η τελευταία δεν είχε εισέτι συγκεκριμενοποιηθεί σε επίπεδο συνεπειών.

- 73 Επομένως, η Επιτροπή καλώς εξέτασε την προσφορά της Eurhet με βάση αυτές τις διατάξεις του άρθρου 94 του δημοσιονομικού κανονισμού καθώς και το σημείο 9.1.3 της συγγραφής υποχρεώσεων. Κατά συνέπεια, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας σχετικά με τον προβαλλόμενο συνυπολογισμό, όσον αφορά την απόρριψη της προσφοράς της, κριτηρίων ασχέτων προς τις διατάξεις αυτές δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 74 Τα αντίθετα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν είναι ικανά να κλονίσουν το συμπέρασμα αυτό.
- 75 Το επιχείρημα κατά το οποίο το άρθρο II.3.1 της συμβάσεως-πλαisiού εφαρμόζεται μόνο στις συγκρούσεις συμφερόντων που σημειώνονται κατά τη διάρκεια της εκτελέσεως της συμβάσεως-πλαisiού και όχι ήδη από το στάδιο της διαδικασίας προσκλήσεως υποβολής προσφορών στερείται σημασίας, στο μέτρο που εν προκειμένω υφίσταται, ήδη από τη σύναψη της συμβάσεως, σύγκρουση συμφερόντων, πράγμα που δικαιολογεί έτσι τον αποκλεισμό της προσφοράς δυνάμει του άρθρου 94 του δημοσιονομικού κανονισμού και του σημείου 9.1.3 της συγγραφής υποχρεώσεων. Για τον ίδιο λόγο, η προσφεύγουσα ματαιώς υποστηρίζει ότι η πρόταση περί διευθετήσεως των συγκρούσεων συμφερόντων υπερέβαινε τις απαιτήσεις της συμβάσεως-πλαisiού, στο μέτρο που συνεπαγόταν επίσης εκ των προτέρων έλεγχο, δηλαδή ήδη από την κατάρτιση του φακέλου υποψηφιότητας, ανάλογα με τη φύση και το αντικείμενο των ειδικών επί μέρους συμβάσεων.
- 76 Ομοίως, αντίθετα προς τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι το αντικείμενο της συμβάσεως-πλαisiού είναι ρητώς προσδιορισμένο, η Επιτροπή εγκύρως διαπίστωσε ότι ήταν δυνατό να εκφραστούν υπόνοιες σχετικά με την αντικειμενικότητα των κυρίων εταίρων της Eurhet ήδη από την κατάθεση της προσφοράς, και τούτο λόγω των ληφθεισών επιχορηγήσεων, στο μέτρο που, όπως επισημαίνεται στην απορριπτική απόφαση, αυτή η κατάσταση μπορούσε να ωθήσει τον αξιολογητή στο να εκφέρει κρίση επί της δικής του εργασίας, προκαλώντας έτσι σύγκρουση συμφερόντων.
- 77 Προκειμένου, στη συνέχεια, περί του ζητήματος εάν η Επιτροπή μπορούσε δικαιολογημένα να διαπιστώσει την ύπαρξη, εν προκειμένω, καταστάσεως

συγκρούσεως συμφερόντων σχετικά με την Eurhet και να θεωρήσει ότι η τελευταία δεν παραδεχόταν τέτοιο κίνδυνο, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, όπως έχει σχετικώς εκτεθεί στην ανωτέρω σκέψη 70, η Επιτροπή, στην απορριπτική απόφαση, επισημαίνει, χωρίς να αντικρούεται επί του σημείου αυτού από την προσφεύγουσα, ότι η επιτροπή αξιολογήσεως διαπίστωσε ότι τα κύρια μέλη της Eurhet είχαν συνάψει αρκετές, αν όχι πολλές, συμβάσεις επιχορηγήσεως με τη ΓΔ «Υγεία και προστασία των καταναλωτών» ιδίως στον τομέα της δημόσιας υγείας. Εξάλλου, η Επιτροπή υπενθυμίζει στην απορριπτική απόφασή της ότι στην προσφορά της Eurhet διευκρινιζόταν ότι: «Η Eurhet αντιλαμβάνεται και αποδέχεται ότι κανείς από τους οργανισμούς αξιολογήσεως ή κανείς από τους εκπροσώπους τους δεν [πρέπει να] έχει την παραμικρή σύγκρουση, πραγματική ή δυνητική, συμφερόντων στο πλαίσιο της εκτελέσεως του έργου του κατ' εφαρμογή της συμβάσεως-πλαισίου. Επιβεβαιώνουμε ότι όλοι οι συμμετέχοντες στην Eurhet είναι απολύτως ανεξάρτητοι της Επιτροπής και δεν προβλέπουμε κανένα υφιστάμενο εν προκειμένω κίνδυνο.» Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ορθώς, επίσης, η Επιτροπή συνήγαγε εξ αυτού, με την απορριπτική απόφασή της, ότι «η Eurhet δεν αναγνώρι[ζε] το γεγονός ότι ορισμένος αριθμός των εταίρων αυτής της κοινοπρακτικής ενώσεως εμπλέκονταν σημαντικά στην εφαρμογή του προγράμματος δημόσιας υγείας» και ότι, «ενόψει του σημαντικού κινδύνου [μιας συγκρούσεως συμφερόντων], ήταν αναγκαία λεπτομερής και συγκεκριμένη διευκρίνιση προκειμένου να καταστεί δυνατό να γίνει επαρκώς κατανοητός ο τρόπος κατά τον οποίον το πρόβλημα [των συγκρούσεων συμφερόντων] μπορούσε να επιλυθεί και οι κίνδυνοι να εξαλειφθούν».

78 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή εγκύρως θεώρησε ότι η προσφορά της Eurhet έπρεπε να αποκλεισθεί από την ανάθεση της συμβάσεως, κατ' εφαρμογή του άρθρου 94 του δημοσιονομικού κανονισμού και του άρθρου 9.1.3 της συγγραφής υποχρεώσεων.

79 Όσο για το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται από το γεγονός ότι απαγορεύεται ο αφηρημένος αποκλεισμός ενός προσφέροντος ανεξαρτήτως οποιουδήποτε συγκεκριμένου ελέγχου της προσφοράς του, ιδίως της προτάσεώς του περί διευθετήσεως των συγκρούσεων συμφερόντων, στερείται βάσεως.

- 80 Πράγματι, εν προκειμένω, από τις προηγούμενες διαπιστώσεις απορρέει ότι η Επιτροπή, πριν αποφασίσει να αποκλείσει την Eurhet από τη σύμβαση, προέβη σε συγκεκριμένο έλεγχο της προσφοράς της. Εξάλλου, η προβαλλόμενη ανυπαρξία ελέγχου της προτάσεως διευθέτησεως των συγκρούσεων συμφερόντων ουδεμία ασκεί επιρροή εφόσον η Επιτροπή υποχρεούνταν, δυνάμει του άρθρου 94 του δημοσιονομικού κανονισμού και του άρθρου 9.1.3 της συγγραφής υποχρεώσεων, να απορρίψει την προσφορά της Eurhet λόγω της καταστάσεως συγκρούσεων συμφερόντων.
- 81 Ενόψει των ανωτέρω, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας σχετικά με την ανυπαρξία συγκρούσεως συμφερόντων δεν μπορεί να γίνει δεκτή και το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί της παραβιάσεως της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της παραβιάσεως του άρθρου 138 των κανόνων εφαρμογής

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 82 Στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η διευθέτηση των συγκρούσεων συμφερόντων που προτείνει η Eurhet στην προσφορά της είχε προηγουμένως γίνει αποδεκτή από την Επιτροπή, έστω και αν επρόκειτο για άλλες Γενικές Διευθύνσεις. Καθώς αποστασιοποιήθηκε από την προγενέστερη πολιτική της, η Επιτροπή έχει παραβιάσει την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
- 83 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, σε περίπτωση που η Επιτροπή κατακύρωνε τη σύμβαση σε τρίτο, αφού κακώς θα είχε απορρίψει την προσφορά της Eurhet, θα παρέβαινε το άρθρο 138 των κανόνων εφαρμογής.

- 84 Η Επιτροπή ανταπαντά ότι η προσφεύγουσα δεν θεμελιώνει επαρκώς τον ισχυρισμό της σχετικά με την παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
- 85 Το εν λόγω κοινοτικό όργανο αμφισβητεί επίσης το ότι η ανάθεση της συμβάσεως σε τρίτο συνιστά παράβαση του άρθρου 138 των κανόνων εφαρμογής. Η εν λόγω διάταξη προβαίνει σε διάκριση μόνον των δύο δυνατών μορφών αναθέσεως μιας συμβάσεως, συγκεκριμένα της κατακυρώσεως ή της αναθέσεως στην πλέον συμφέρουσα οικονομικώς προσφορά. Η αποδοχή της προσφοράς της Eurhet στη φάση της επιλογής και αναθέσεως δεν σημαίνει ότι θα της ανατεθεί κατ' ανάγκη και η σύμβαση.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 86 Κατά πάγια νομολογία, το δικαίωμα για προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, πράγμα που αποτελεί μια από τις θεμελιώδεις αρχές της Κοινότητας, καλύπτει κάθε ιδιώτη που βρίσκεται σε κατάσταση από την οποία προκύπτει ότι η κοινοτική διοίκηση του έχει δημιουργήσει, παρέχοντάς του συγκεκριμένες διασφαλίσεις, βάσιμες ελπίδες. Τέτοιες διασφαλίσεις αποτελούν, ανεξαρτήτως της μορφής τους, συγκεκριμένες, ανεπιφύλακτες και συμπίπτουσες πληροφορίες που προέρχονται από εγκεκριμένες και αξιόπιστες πηγές (απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Ιουλίου 1998, T-66/96 και T-221/97, Mellett κατά Δικαστηρίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 1998, σ. I-A-449 και II-1305, σκέψεις 104 και 107).
- 87 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα περιορίζεται στο να επικαλείται, χωρίς όμως να τις θεμελιώνει, τις σχετικές διαβεβαιώσεις και τη στάση που είχε υιοθετήσει η Επιτροπή στο πλαίσιο άλλων διαδικασιών προσκλήσεως υποβολής προσφορών. Τέτοιες περιστάσεις, έστω και αν υποτεθούν αποδεδειγμένες, δεν συνιστούν παρασχεθείσες από το οικείο όργανο συγκεκριμένες διαβεβαιώσεις και, ως εκ τούτου, δεν είναι δυνατό να θεμελιώσουν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ως προς την εκ μέρους της Επιτροπής αποδοχή του προταθέντος από την Eurhet, στο πλαίσιο της επίμαχης συμβάσεως, μηχανισμού.

- 88 Προκειμένου περί του ισχυρισμού της προσφεύγουσας ότι ο παράνομος αποκλεισμός της Eurhet είχε ως κατάληξη την ανάθεση της συμβάσεως στον προσφέροντα του οποίου η προσφορά δεν ήταν η οικονομικώς συμφερότερη, αυτός είναι αναποτελεσματικός στο μέτρο που, ενόψει της επισημανθείσας σε βάρος της Eurhet υπάρξεως συγκρούσεως συμφερόντων (βλ. ανωτέρω σκέψεις 77 και 78), η Επιτροπή υποχρεούνταν να απορρίψει την προσφορά της.
- 89 Επομένως, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Ως εκ τούτου, το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου πρέπει να απορριφθεί.
- 90 Κατόπιν των ανωτέρω θεωρήσεων, ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του δευτέρου λόγου που αντλείται από την παράνομη στέρηση της Eurhet της δυνατότητας παροχής συμπληρωματικών στοιχείων όσον αφορά τη σύγκρουση συμφερόντων

- 91 Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου της, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσία, την εκ μέρους της Επιτροπής παράβαση της υποχρεώσεώς της να ζητήσει, πριν από την απόρριψη της προσφοράς, συμπληρωματικά στοιχεία, πράγμα που απορρέει από το άρθρο 146, παράγραφος 3, των κανόνων εφαρμογής, από την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης καθώς και από την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 92 Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν μπορούσε να απορρίψει την προσφορά της Eurhet χωρίς να της παράσχει τη δυνατότητα να υπερασπιστεί τον εαυτό της, η δε επιτροπή αξιολογήσεως όφειλε, τουλάχιστον, να της επιτρέψει να υποβάλει τις σχετικές παρατηρήσεις της.

- 93 Πρώτον, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή το ότι δεν την κάλεσε να παράσχει συμπληρωματικά στοιχεία σχετικά με το πρόβλημα της συγκρούσεως συμφερόντων, και τούτο αντίθετα προς το άρθρο 146, παράγραφος 3, των κανόνων εφαρμογής.
- 94 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και ισχυρίζεται, επικαλούμενη συναφώς τη σχετική μεταξύ της Επιτροπής και ενός προσφέροντος αλληλογραφία, ότι υφίσταται πρακτική της Επιτροπής συνιστάμενη στο να ζητούνται συμπληρωματικές πληροφορίες από τους υποψηφίους ή τους προσφέροντες, όταν τούτο είναι αναγκαίο. Εξάλλου, η πρακτική αυτή επιβεβαιώνεται από τη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με τις δημόσιες συμβάσεις, ιδίως από την παρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 57 απόφαση *Fabricom*. Μη ζητώντας συμπληρωματικά στοιχεία, η Επιτροπή λειτούργησε αντίθετα προς καθιερωμένη και επιβεβαιωμένη από τη νομολογία πρακτική και παραβίασε την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Εξάλλου, η Επιτροπή είχε δώσει, υπό άλλες περιστάσεις, σε προσφέροντα ως προς τον οποίο υφίσταται κίνδυνος αποκλεισμού, τη δυνατότητα να προασπίσει τον εαυτό του. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν γνωρίζει άλλη περίπτωση όπου ένας προσφέρων να αποκλείστηκε βάσει κινδύνου συγκρούσεως συμφερόντων. Αν η Επιτροπή δεν μπορούσε να αποδείξει ότι υφίστανται τέτοιες περιπτώσεις, θα της ήταν αδύνατο να προβλέψει τέτοιο αποκλεισμό χωρίς να έχει παραβιάσει την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
- 95 Τρίτον, επικαλούμενη σχετικώς την παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, του άρθρου 89, παράγραφος 1, και του άρθρου 99 του δημοσιονομικού κανονισμού, η προσφεύγουσα θέτει το ερώτημα μήπως η Επιτροπή παρέσχε, στο πλαίσιο της εν λόγω προσκλήσεως υποβολής προσφορών, σε άλλους προσφέροντες τη δυνατότητα να παράσχουν συμπληρωματικά στοιχεία. Η προσφεύγουσα επισημαίνει αντίφαση στην επιχειρηματολογία της Επιτροπής, η οποία, αφενός, ισχυρίζεται, στο υπόμνημά της αντικρούσεως, ότι «ύστερα από την έναρξη της υποβολής προσφορών δεν ζητήθηκε από κανένα προσφέροντα οποιαδήποτε συμπληρωματική πληροφορία», ενώ, αφετέρου, αναφέρει, στο υπόμνημά της ανταπαντήσεως, που κατέθεσε στις 24 Ιουνίου 2005 στο πλαίσιο της διεξαχθείσας ενώπιον του Προέδρου του Πρωτοδικείου διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, ότι είχε ζητήσει από ορισμένους προσφέροντες να αποδείξουν ότι οι προσφορές τους είχαν αποσταλεί εντός της ταχθείσας προθεσμίας, πράγμα που η Επιτροπή έπραξε αφού είχε αποσφραγίσει τις προσφορές ή, τουλάχιστον, ύστερα από την ημερομηνία εκπνοής της προθεσμίας καταθέσεώς τους. Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι, εάν από αυτούς τους προσφέροντες ζητήθηκαν πληροφορίες, ενώ παρόμοια δυνατότητα δεν παρασχέθηκε στην *Eurphet*

προκειμένου να προασπίσει τον εαυτό της, ούτε καν να εκθέσει την άποψή της σχετικά με τον κίνδυνο συγκρούσεως συμφερόντων, η Επιτροπή έχει παραβιάσει την αρχή της ίσης μεταξύ των προσφερόντων μεταχειρίσεως.

- 96 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι έχει την υποχρέωση να ακούσει ένα προσφέροντα μόνον όταν προτίθεται να επιβάλει διοικητικές ή χρηματικές κυρώσεις, όπως ο αποκλεισμός από συμβάσεις και επιχορηγήσεις στο μέλλον, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 96 του δημοσιονομικού κανονισμού, και όχι όταν τον αποκλείει από την ανάθεση συγκεκριμένης συμβάσεως δυνάμει του άρθρου 94 του δημοσιονομικού κανονισμού.
- 97 Συναφώς, πρώτον, το εν λόγω κοινοτικό όργανο παρατηρεί ότι το άρθρο 146, παράγραφος 3, των κανόνων εφαρμογής δεν του επιβάλλει καμιά υποχρέωση να ζητήσει από προσφέροντα διευκρινίσεις σχετικά με παρασχεθέντα δικαιολογητικά έγγραφα. Εν πάση περιπτώσει, δυνάμει του άρθρου 99 του δημοσιονομικού κανονισμού και του άρθρου 148, παράγραφος 3, των κανόνων εφαρμογής, επαφές μεταξύ Επιτροπής και προσφερόντων δεν μπορούν να οδηγήσουν σε τροποποίηση των όρων της προσφοράς.
- 98 Δεύτερον, η Επιτροπή αμφισβητεί την ύπαρξη γενικευμένης πρακτικής συνιστάμενης στο να ζητούνται συστηματικώς από τους προσφέροντες συμπληρωματικά στοιχεία, πριν από τον αποκλεισμό τους λόγω συγκρούσεως συμφερόντων. Εξάλλου, η ανταλλαγείσα με την Επιτροπή αλληλογραφία που έχει προσκομισθεί από την προσφεύγουσα σχετικά με άλλη διαδικασία κατακυρώσεως αφορά αίτημα παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών σχετικά με ορισμένα στοιχεία της προσφοράς και ουδόλως καταδεικνύει ότι η Επιτροπή είχε υιοθετήσει την πάγια πρακτική να ακούει τους προσφέροντες πριν από την απόρριψη της προσφοράς τους βάσει ενός από τα μνημονευόμενα στον δημοσιονομικό κανονισμό κριτήρια αποκλεισμού.
- 99 Συναφώς, η εκ μέρους της προσφεύγουσας επίκληση της παρατεθείσας στην ανωτέρω σκέψη 57 αποφάσεως Fabricom στερείται σημασίας, εφόσον το Δικαστήριο είχε στην περίπτωση εκείνη κατακρίνει μια βελγική ρύθμιση που απέκλειε συστηματικώς τα έχοντα αναλάβει προπαρασκευαστικές εργασίες σχετικά

με δημόσια σύμβαση πρόσωπα από τη συμμετοχή τους στη διαδικασία κατακύρωσης της σύμβασης αυτής, ενώ, εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν απέκλεισε τη συμμετοχή της Eurhet στη διαδικασία κατακύρωσης. Σε μια πρώτη φάση, η Eurhet υπέβαλε προσφορά ως προς την οποία η Επιτροπή διαπίστωσε, σε μια δεύτερη φάση, την ύπαρξη συγκρούσεως συμφερόντων, βάσει των περιλαμβανομένων σ' αυτήν την προσφορά στοιχείων και έχοντας υπόψη τη φύση της προς κατακύρωση σύμβασης. Επομένως, η απόρριψη της προσφοράς οφειλόταν στην ύπαρξη μιας τέτοιας συγκρούσεως συμφερόντων. Η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας, που συνίσταται στον ισχυρισμό ότι η Eurhet υπήρξε θύμα αυτόματου αποκλεισμού, στο μέτρο που η συγκεκριμένη αξιολόγηση της υπάρξεως συγκρούσεως συμφερόντων είναι δυνατή μόνο ύστερα από την κατακύρωση της σύμβασης και, πιο συγκεκριμένα, κατά το χρονικό σημείο της συνάψεως ειδικής επί μέρους σύμβασης στο πλαίσιο της εκτελέσεως της σύμβασης-πλαisiού, είναι ασύμβατη με τις διατάξεις του άρθρου 94 του δημοσιονομικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, το άρθρο αυτό επιτρέπει τον αποκλεισμό από την κατακύρωση της εν λόγω σύμβασης των υποψηφίων ή προσφερόντων οι οποίοι, πριν από την κατακύρωση της σύμβασης, τελούσαν ήδη σε κατάσταση συγκρούσεως συμφερόντων.

- 100 Τρίτον, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, ύστερα από την αποσφράγιση των προσφορών, από κανένα προσφέροντα δεν ζητήθηκαν στοιχεία σχετικά με τυχόν σύγκρουση συμφερόντων. Όσο για την προβαλλόμενη αντίφαση στην επιχειρηματολογία της, το εν λόγω κοινοτικό όργανο απαντά ότι πράγματι ζήτησε από ορισμένους προσφέροντες να αποδείξουν ότι οι προσφορές τους είχαν αποσταλεί εντός των ταχθεσίων προθεσμιών, και τούτο λόγω του δυσανάγνωστου της ταχυδρομικής σφραγίδας που είχε επιτεθεί επί των περιεχόντων τις προσφορές αυτές φακέλων. Όμως, η κατάσταση αυτή δεν είναι ανάλογη προς αυτήν της Eurhet. Όπως διαπίστωσε και ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου στη διάταξη της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, T-195/05 R Deloitte Business Advisory κατά Επιτροπής (Συλλογή 2005, σ. II-3485, σκέψη 120), το δυσανάγνωστο ταχυδρομικής σφραγίδας που είχε επιτεθεί στους περιέχοντες προσφορές φακέλους δεν μπορεί να εξομοιωθεί προς ενδογενή ανεπάρκεια της ίδιας της προσφοράς.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 101 Πρώτον, όσον αφορά το ζήτημα αν η Επιτροπή όφειλε να καλέσει την Eurhet να παράσχει συμπληρωματικά στοιχεία σχετικά με το ζήτημα της συγκρούσεως

συμφερόντων, πρέπει να υπομνηστεί ότι το άρθρο 146, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, των κανόνων εφαρμογής προβλέπει ότι όταν οι αιτήσεις συμμετοχής και οι προσφορές δεν περιλαμβάνουν όλα τα ουσιώδη στοιχεία που απαιτούνται από τις προσκλήσεις υποβολής προσφορών ή δεν αντιστοιχούν στις ειδικές επιταγές που έχουν σχετικώς οριστεί, οι προσφορές αυτές απορρίπτονται. Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 146, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, η επιτροπή αξιολογήσεως μπορεί να καλέσει έναν υποψήφιο ή προσφέροντα να συμπληρώσει ή να διευκρινίσει, εντός τασσομένης υπ' αυτής προθεσμίας, τα δικαιολογητικά που έχει υποβάλει και που έχουν σχέση με τα κριτήρια αποκλεισμού και επιλογής.

102 Από το ίδιο το κείμενο του άρθρου 146, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, των κανόνων εφαρμογής προκύπτει ότι η διάταξη αυτή παρέχει στην επιτροπή αξιολογήσεως την ευχέρεια να ζητεί από τους προσφέροντες συμπληρωματικά στοιχεία σχετικά με τα δικαιολογητικά που έχει υποβάλει σε σχέση με τα κριτήρια αποκλεισμού και επιλογής. Επομένως, η διάταξη αυτή δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως επιβάλλουσα στην επιτροπή αξιολογήσεως την υποχρέωση να ζητεί από τους προσφέροντες τέτοιες διευκρινίσεις (βλ., υπό την έννοια αυτή και κατ' αναλογία, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Μαΐου 1996, T-19/95, Adia Interim κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-321, σκέψη 44).

103 Ως εκ τούτου, εν προκειμένω, η Επιτροπή εγκύρως απέρριψε την προσφορά της Eurhet από τη διαδικασία κατακυρώσεως της συμβάσεως λόγω συγκρούσεως συμφερόντων, κατά την έννοια του άρθρου 94 του δημοσιονομικού κανονισμού και του άρθρου 9.1.3 της συγγραφής υποχρεώσεων, χωρίς να υποχρεούνταν να ζητήσει συμπληρωματικά στοιχεία δυνάμει του άρθρου 146, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, των κανόνων εφαρμογής.

104 Δεύτερον, όσον αφορά την προβαλλόμενη παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, πρέπει να υπομνηστεί ότι, σύμφωνα με μνημονευόμενη στην ανωτέρω σκέψη 86 πάγια νομολογία, ουδείς δύναται να επικαλεστεί παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης στην περίπτωση που δεν παρασχέθηκαν σ' αυτόν από τη διοίκηση συγκεκριμένες διασφαλίσεις.

- 105 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα στηρίζεται σε μια γενικού χαρακτήρα πρακτική της Επιτροπής, που άλλωστε έχει επιβεβαιωθεί από τη νομολογία, συνιστάμενη στο να ζητούνται συστηματικώς από ένα προσφέροντα, πριν από τον αποκλεισμό του, συμπληρωματικά στοιχεία.
- 106 Όμως, τα προσκομισθέντα από την προσφεύγουσα έγγραφα αφορούν μια και μόνο πρόσκληση υποβολής προσφορών, στην οποία είχε η ίδια απαντήσει, συγκεκριμένα την πρόσκληση υποβολής προσφορών ΡΟ/2004-62/Β3 σχετικά με «Εκ των προτέρων αξιολόγηση των δραστηριοτήτων της μονάδας “Οπτικοακουστικές υπηρεσίες και παραγωγή”». Επιπλέον, το αίτημα για συμπληρωματικές πληροφορίες που είχε διατυπωθεί στο πλαίσιο της υποθέσεως εκείνης από την επιτροπή αξιολογήσεως αφορούσε, αφενός, το ζήτημα εάν «η παρουσία της Deloitte, σ’ ολόκληρη την ευρωπαϊκή ήπειρο, σε 300 πόλεις [επιβεβαίωνε] τις δυνατότητές της να καλύπτει τις δράσεις που αποτελούσαν το αντικείμενο της συμβάσεως αυτής εντός όλων των κρατών μελών της ΕΕ» και, αφετέρου, την ανυπαρξία λήψεως «βεβαιώσεων ορθής εκτέλεσης», και όχι τον κίνδυνο συγκρούσεως συμφερόντων.
- 107 Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα συγκεκριμένο στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι η Επιτροπή παρέσχε στην Eurhet τη συγκεκριμένη διαβεβαίωση ότι θα της ζητούνταν, εκ μέρους της επιτροπής αξιολογήσεως, συμπληρωματικά στοιχεία σχετικά με το ζήτημα του κινδύνου συγκρούσεως συμφερόντων και με το κατά πόσον θα ήταν ικανοποιητική η επί του ζητήματος αυτού απάντηση της Eurhet.
- 108 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προβάλλει παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
- 109 Η διαπίστωση αυτή δεν κλονίζεται από την εκ μέρους της προσφεύγουσας επίκληση της παρατεθείσας στην ανωτέρω σκέψη 57 αποφάσεως Fabricom, όπου εξετάζεται ένα νομικό πρόβλημα και μια πραγματική κατάσταση που δεν έχουν σχέση με την εκδικαζόμενη από το Πρωτοδικείο στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής διαφορά.

- 110 Τρίτον, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται από την παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, στο μέτρο που η Επιτροπή ζήτησε στοιχεία από άλλους προσφέροντες, ενώ η Eurhet δεν είχε τη δυνατότητα να προασπίσει τα συμφέροντά της ούτε καν να εκθέσει την άποψή της σχετικά με τον κίνδυνο συγκρούσεως συμφερόντων. Η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως απαιτεί παρόμοιες καταστάσεις να μην αντιμετωπίζονται κατά τρόπο διαφορετικό, ενώ διαφορετικές καταστάσεις δεν πρέπει να τυγχάνουν της ίδιας μεταχείρισης, εκτός αν τέτοια μεταχείριση δικαιολογείται αντικειμενικώς (παρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 27 απόφαση Fabricom). Ο προσφέρων του οποίου η προσφορά περιέχεται σε φάκελο όπου η επιτεθείσα ταχυδρομική σφραγίδα είναι δυσανάγνωστη δεν βρίσκεται σε κατάσταση παρόμοια προς αυτήν ενός προσφέροντος του οποίου η προσφορά είναι ανεπαρκής, εφόσον, στην πρώτη περίπτωση, η διαπιστωθείσα από την Επιτροπή έλλειψη οφείλεται σε στοιχεία ανεξάρτητα της βουλήσεως του προσφέροντος, ενώ, στη δεύτερη περίπτωση, η διαπιστωθείσα έλλειψη οφείλεται σε ενδογενή ανεπάρκεια της προσφοράς. Επομένως, η απόρριψη της προσφοράς της Eurhet δεν θίγει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.
- 111 Επομένως, δεν διαπιστώθηκε παραβίαση εκ μέρους της Επιτροπής των μνημονευομένων από τα άρθρα 89 και 99 του δημοσιονομικού κανονισμού αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.
- 112 Συνεπώς, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως και, συνακόλουθα, το σχετικά με την ακύρωση της απορριπτικής αποφάσεως αίτημα πρέπει να απορριφθούν.
- 113 Προκειμένου περί του αιτήματος ακυρώσεως της αποφάσεως περί κατακύρωσεως της συμβάσεως σε τρίτο, το αίτημα αυτό δεν μπορεί παρά να απορριφθεί, και τούτω ως συνέπεια της απορρίψεως του αιτήματος ακυρώσεως της προηγούμενης αποφάσεως με την οποία συνδέεται στενώς.
- 114 Επομένως, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 115 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα αν υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 116 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και των σχετικών με τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα Deloitte Business Advisory NV στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και των σχετικών με τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.**

Legal

Wiszniewska-Białecka Moavero Milanese

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 18 Απριλίου 2007.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

E. Coulon

H. Legal